

2018 m. sausio 17 d. Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Cobra Servicios Auxiliares, S.A. / José Ramón Fiuza Asorey ir Incatema, S. L.

(Byla C-30/18)

(2018/C 142/33)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Kitos apeliacinio proceso šalys: José Ramón Fiuza Asorey ir Incatema, S.L.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis, pateikto Direktyvos 1999/70⁽¹⁾ priede, 4 punktą turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia toki nacionalinį teisinį reguliavimą, pagal kurį, esant tam pačiam pagrindui (nutraukiant darbų vykdymo ar paslaugų teikimo sutartį, sudarytą tarp darbdavio ir trečiosios bendrovės, šiai prašant), dėl kolektyvinio atleidimo iš darbo, grindžiamo su verslo našumu susijusiomis priežastimis, kilusiomis dėl minėtos sutarties pasibaigimo, numatoma mažesnė kompensacija tais atvejais, kai nutraukiama terminuota, šios sutarties trukme apibrėžta, konkrečių užduočių vykdymo ar paslaugų teikimo sutartis, nei tais atvejais, kai nutraukiama panašių darbuotojų neterminuota darbo sutartis?
2. Jeigu į klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar turi būti aiškinama, kad nevienodas požiūris, kiek tai susiję su kompensacijomis darbuotojams, su kuriais sudarytos terminuotos sutartys, ir panašioms nuolatinėms darbuotojams, kai sutartiniai santykiai nutraukiami dėl tapačių faktinių aplinkybių, bet pagrįsti skirtingu teisiniu pagrindu, yra viena iš Chartijos 21 straipsnyje draudžiamų diskriminacijos rūšių, prieštaraujanti Chartijos 20 ir 21 straipsniuose įtvirtintiems vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principams, kurie yra bendrieji Sąjungos teisės principai?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB dėl ETUC, UNICE ir CEEP bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t. p. 368).

2018 m. sausio 19 d. Tribunale di Bari (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Massimo Gambino ir Shpetim Hyka

(Byla C-38/18)

(2018/C 142/34)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Bari

Kaltinamieji

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 2012/29/ES ⁽¹⁾ 16 ir 18 straipsniai bei 20 straipsnio b punktas turėtų būti aiškinami taip, kad, pasikeitus byla nagrinėjančiam teisėjui ar teisėjų kolegijos sudėčiai, nukentėjusysis turėtų būti apklaustas iš naujo, jeigu viena iš bylos šalių, vadovaudamasi BPK 511 straipsnio 2 dalimi ir BPK 525 straipsnio 2 dalimi (kurios aukščiausiųjų teismų jurisprudencijoje aiškinamos vienodai), nesutiktų, kad būtų perskaityti ankstesnių to paties nukentėjusiojo pareiškimų, pagal rungimosi principą pateiktų kitam tą pačią bylą nagrinėjusiam teisėjui ar teisėjų kolegijai, protokolai?

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR (OL L 315, 2012, p. 57).

2018 m. sausio 22 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 10 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-180/15 *Icap plc ir kt. / Europos Komisija*

(Byla C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley, B. Mongin

Kitos proceso šalys: *Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (ICAP)*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą (281–299 punktus ir rezoliucinę dalį), kiek juo panaikintos ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje numatytos baudos,
- atmesti ICAP ieškinio Bendrajame Teisme penktąjį ir šeštąjį pagrindus, susijusius su baudomis, ir, pasinaudojant savo neribota jurisdikcija, nustatyti ICAP tinkamas baudas,
- priteisti iš ICAP visas bylinėjimosi išlaidas ir pakeisti pirmojoje instancijoje priimtą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų, kad būtų atspindėtas šio apeliacinio skundo rezultatas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija savo apeliacinį skundą grindžia šiuo vienu pagrindu:

Komisija tvirtina, kad sprendime byloje T-180/15, *Icap plc ir kt. / Komisija* (EU:T:2017:795) Bendrasis Teismas neteisingai taikė Teisingumo Teismo jurisprudenciją dėl reikalaujamų motyvų skiriant baudas. Bendrasis Teismas nukrypo nuo svarbiausio sprendimo byloje C-194/14 P, *AC Treuhand / Komisija* (EU:C:2015:717, 66–68 punktai) ir nustatė griežtesnę pareigą Komisijai išsamiau motyvuoti baudų, skiriamų už SESV 101 straipsnio pažeidimą, apskaičiavimo metodiką, ypač taikant Baudų apskaičiavimo gairių 37 punktą. Komisijos apeliaciniu skundu siekiama, kad būtų ištaisytos Bendrojo Teismo padarytos didelės teisės klaidos, kurios, jeigu būtų pripažintos, pakenktų Komisijos gebėjimui nustatyti tinkamas baudas, kad būtų pasiektas pakankamas atgrasymas. Tinkamai suformuluota pareiga motyvuoti, atitinkanti sprendime byloje C-194/14 P, *AC Treuhand* (68 punktas) primintus jurisprudencijoje nustatytus reikalavimus, yra esminis aspektas siekiant šio tikslo. Tačiau griežtesnė pareiga nurodyti motyvus dėl baudų, apimanti vidaus svarstymus ir tarpinius skaičiavimus, daro neigiamą įtaką Komisijos diskrecijai nustatyti baudas, įskaitant kai ji remiasi Baudų apskaičiavimo gairių 37 punktu. Pastarasis punktas buvo parengtas būtent siekiant suteikti galimybę Komisijai nukrypti nuo Baudų apskaičiavimo gairių netipiniais atvejais, kaip antai skiriant baudas padėjėjams. Kaip yra pripažinę Sąjungos teismai, turi būti išsaugoti Komisijos vertinimo įgaliojimai ir diskrecija nustatant tinkamas baudas.